

DET KGL. KOMMUNAL- OG ARBEIDSDEPARTEMENT

Postboks 8112 Dep., Oslo 1 Tlf. 20 22 70

H-1049
Jnr. 3730/76 D
1. november 1976

Til kommunene

FASTSETTELSE AV FASTE PRISER FOR UTLIKNING AV REFUSJON FOR VEG,
VANN OG KLOAKK - BYGNINGSLOVENS § 49 NR. 2

En viser til tidligere rundskriv av 1. april 1974 (H-19/74 jnr.804/74 D) til kommunene om departementets fastsettelse av faste priser for utlikning av refusjon for utgifter til tiltak etter bygningslovens § 46 nr. 1, som legges til grunn i de kommuner som har vedtekt etter lovens § 49 nr. 2.

De nevnte paragrafer gjaldt dengang utgifter til veg og kloakk. Ved senere lovendring av 31. mai 1974 nr. 17 er bestemmelsene utvidet til også å gjelde vannledninger - med virkning fra 1. januar 1975. Etter dette er det nå fastsatt nye faste priser som også omfatter vannledninger.

Samtidig er satsene justert slik at de svarer bedre til dagens prisnivå.

././ De nye faste priser er fastsatt av Kommunal- og arbeidsdepartementet ved forskrift av 1. november 1976. Et avtrykk av forskriften ligger ved. Forskriften vil også bli kunngjort i Norsk Lovtidend. Den trer i kraft fra 1. januar 1977 og gjelder for tiltak som blir påbegynt etter denne dato.

././ Departementet har samtidig utarbeidet ny normalvedtekt til bygningslovens § 49 nr. 2 og merknader til normalvedtekten. Avtrykk av den nye normalvedtekt med merknader følger vedlagt.

Dersom kommuner som i dag har vedtekt til bygningslovens § 49 nr. 2 om faste priser for veg og kloakk, ønsker å nytte de nye satsene - hvor vann også er inkludert - antar en at vedtekten bør endres i samsvar med innholdet i den nye normalvedtekten.

././ En legger ved en del eksemplarer av dette rundskriv med vedlegg og ber om at det blir gjort kjent for bygningsmyndighetene i kommunen.

Etter fullmakt

A. Lund

Leiv Sjetne.

FORSKRIFT OM FASTE PRISER VED UTLIKNING AV REFUSJON
FOR KOMMUNENES UTGIFTER TIL VEG, VANN OG KLOAKK

(Fastsett av Kommunal- og arbeidsdepartementet 1. november 1976 i medhold av § 49 nr. 2 i bygningsloven av 18. juni 1965.)

Kommuner som ved vedtekt til § 49 nr. 2 i bygningsloven av 18. juni 1965 har bestemt eller bestemmer at det ved utlikning av refusjon for kommunens utgifter til veg, vann og kloakk skal nyttes utgiftsoverslag etter faste priser, skal for tiltak som er påbegynt etter 1. januar 1977, legge til grunn følgende priser:

Tabell 1. Pris i kr. pr. løpende meter for opparbeiding av 6 m bred boligveg med vann og kloakk

	A. Jord				B. Jord og fjell i blanding				C. Fjell m/inntil 1 m skjæringsdybde			
	Grus		Asfalt		Grus		Asfalt		Grus		Asfalt	
	F	S	F	S	F	S	F	S	F	S	F	S
I	850	950	980	1080	1160	1240	1290	1380	1550	1630	1690	1770
II	1070	1200	1230	1360	1410	1520	1570	1680	1830	1910	1990	2080
III	1340	1510	1550	1720	1720	1850	1930	2060	2160	2260	2350	2450

Tabell 2. Pris i kr. pr. løpende meter for opparbeiding av 20 m bred veg med vann og kloakk for boligstrøk med blokkbebyggelse, forretnings- og industristrøk

	A. Jord				B. Jord og fjell i blanding				C. Fjell m/inntil 1 m skjæringsdybde			
	Grus		Asfalt		Grus		Asfalt		Grus		Asfalt	
	F	S	F	S	F	S	F	S	F	S	F	S
I	2120	2330	2650	2840	2950	3110	3450	3620	3940	4080	4440	4590
II	2590	2850	3230	3470	3600	3800	4210	4410	4810	4970	5420	5590
III	3360	3710	4200	4510	4530	4810	5310	4570	5860	6060	6610	6820

Merknader til tabellene:

- F = felles system for spillvannskloakk og overvannskloakk
- S = separat system " " " "
- I = spredt bebyggelse
- II = sentrumsbebyggelse i mindre byer, tettbebyggelser og forstadsområder
- III = sentrumsbebyggelse i større byer

Normalvedtekt til § 49 nr. 2 i bygningsloven av 18.6.1965

Ved utlikning av refusjon for kommunens utgifter til veg, vann og kloakk skal legges til grunn de faste priser som følger av tabell klasse i Kommunal- og arbeidsdepartementets forskrift om faste priser.

Merknader:

Ved refusjoner etter bygningsloven for kommunens utgifter til veg, vann og kloakk kan kommunen enten nytte et system med refusjon etter de faktisk medgåtte utgifter (etter regnskap) eller et system basert på utgiftsoverslag etter faste priser. Kommunen må her treffe et valg, og det system som velges, må da nyttes i alle saker.

Dersom kommunen ønsker et refusjonssystem basert på utgiftsoverslag etter faste priser, må kommunen bestemme dette ved vedtekt til bygningslovens § 49, nr. 2, jfr. ovenstående normalvedtekt. Ved forskrift av 1. november 1976 har Kommunal- og arbeidsdepartementet fastsatt de priser som da skal legges til grunn.

De faste priser er inndelt i tre klasser etter bebyggelsens art, nemlig:

Klasse I: Spredt bebyggelse

Klasse II: Sentrumsbebyggelse i mindre byer, tettbebyggelser og forstadsområder

Klasse III: Sentrumsbebyggelse i større byer.

Normalt vil en kommune kunne operere med to klasser faste priser, f.eks. én prisklasse for tettbebyggelsen og én prisklasse for de mer landlige strøk. I en større by vil det kunne være én prisklasse for bykjernen og én prisklasse for forstadsområdene.

Videre er det fastatt forskjellige priser avhengig av om grunnen består av

A. Jord

B. Jord og fjell i blanding

C. Fjell med inntil 1 m skjæringsdybde.

For boligvegene er regnet med planering i 10 m bredde pluss nødvendig tillegg for fylling og skjæring, men med opparbeiding av 6 m pluss 0,5 m bankett på hver side, vannledning med diameter 150 mm og 305mm felleskloakk, alternativt 305 mm spillvanns- og 305 mm overvannskloakk. For 20 m brede veger er regnet med planering og opparbeiding av hele bredden pluss nødvendig tillegg for fylling og skjæring, 150 mm vannledning, 305 mm felleskloakk, alternativt 305 mm spillvanns- og 305 mm overvannskloakk.

Grøft for vannledning og felles- eller spillvannskloakk er regnet å være 2,5 m dyp.

Dekket er beregnet alternativt utført med grus eller asfalt. Kantsten er ikke tatt med for 6 m bred veg, men for 20 m bred veg. Sluk og sandfang er tatt med for begge vegtyper.

Prisene er satt opp pr. løpende meter veg med vann og kloakk (kloakker). Sosiale utgifter er innkalkulert i prisen.

Kommuner som ønsker faste priser, må selv vurdere spørsmålet om hvilken prisklasse som kan vær aktuell, og i tilfelle begrunne dette i søknaden til departementet om stadfestelse av vedtekten til § 49 nr. 2.

Dersom det i praksis skulle forekomme andre alternativer enn dem som er tatt med i tabellene, f.eks. at utgiftene som søkes refundert, bare omfatter enkelte av de forutsatte arbeider, må vedkommende kommune selv beregne hvor meget de faste satsene forholdsmessig skal reguleres.